

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/44118,Sliwinski-Krzysztof.html>
20.05.2024, 00:24

Śliwiński Krzysztof

Krzysztof Śliwiński, ur. 15 I 1940 w Warszawie, zm. 7 I 2020, absolwent Uniwersytetu Warszawskiego, Wydział Biologii i Nauki o Ziemi (1961), doktorat 1974

1962-2020 członek Klubu Inteligencji Katolickiej (członek Zarządu 1966-1968, 1969-1970, 1973-1974, 1980-1985, 1987-1990)

1988-2020 Członek Pen Clubu

Od 1987 Członek ZAIKS u.

1961-1980 asystent/starszy asystent/adiunkt w Instytucie Zoologii UW. III 1968 kolportuje interpelacje posłów „Znak” dotyczącą rozpedzenia przez SB i MO demonstracji studentów na UW. W latach 60 i 70 animator Sekcji Kultury KIK, w tym w 1973 inicjator i organizator Tygodni Kultury Żydowskiej (nazwanych tak później) praktycznych działań służących zachowaniu materialnej i duchowej spuścizny Żydów w Polsce, w których uczestniczyli również m.in. dawni „komandosi”. Na przełomie lat 60 i 70 jeden z inicjatorów zbliżenia środowisk katolickich i środowiska tzw. „komandosów”, w zorganizowanych przez niego spotkaniach brali udział m.in. Adam Michnik, Jan Lityński, Tadeusz Mazowiecki, Stefan Bakinowski, Bohdan Cywiński, Andrzej Wielowieyski, Teresa Bogucka, Jan Tomasz Lipski. Autor tekstów w Więzi. Wraz z Krzysztofem Byrskim, Anną Radziwiłł i Marią Wosiek autor tekstu Próby diagnozy opisujący Polskę po Marcu 1968 wydany (anonimowo) przez Instytut Literacki w ramach antologii Głosy stamtąd. 1973 nauczyciel biologii w XVI LO. 1974-1979 wykładowca Uniwersytetu Narodowego Zairu w Kisangani. 1979-1980 nauczyciel biologii w XLIV LO.

IX 1980 współorganizuje w lokalu KIK punkt informacyjny na temat sposobu zakładania niezależnych związków zawodowych. Od XI 1980 członek TKN. Od I 1981 kierownik

Miejsce urodzenia Warszawa

Data urodzenia 15-01-1940

Data śmierci 7-01-2020

Hasło wydrukowane w **Tom V**

Działu Współpracy z Zagranicą Regionu Mazowsze NSZZ "Solidarność", w imieniu „S” spotyka się z m.in. w z liderem Partii Pracy Michaelem Footem a także z przedstawicielami związków zawodowych. Autor tekstów w: "Robotnik. Pismo współpracujące z NSZZ „Solidarność” regionów: Mazowsze, Małopolska, Świętokrzyski, Jelenia Góra”, „Niezależność. Pismo Niezależnego Związku Zawodowego Solidarność – region Mazowsze”,

12 XII 1981 internowany, zwolniony 12 XII 1982. 1983-1989 kontynuuje (m.in. wraz z Januszem Onyszkiewiczem, Bronisławem Geremkiem i Tadeuszem Mazowieckim) w warunkach konspiracji zadań związanych z utrzymywaniem kontaktów zagranicznych w imieniu „Solidarności” m.in. poprzez spotkania działaczy opozycji i nielegalnej „S” z dyplomatami zagranicznymi, działaczami związkowymi i zagranicznymi korespondentami. Kolportuje nielegalne wydawnictwa, publikuje w prasie niezależnej oraz przekazuje informacje do zachodnich mediów. 1983-1989 redaktor „Znaku” (nie wymieniony w stopce). 1986 współautor Apelu 77 intelektualistów w sprawie zwolnienia więźniów sumienia. 1988-1989 członek Komisji Episkopatu ds. Dialogu z Niewierzącymi. 1988-1989 członek Komitetu Obywatelskiego przy przew. „S” Lechu Wałęsie, członek komisji reform politycznych. 1989 r. zastępca redaktora naczelnego „Gazety Wyborczej”. 1990-1994 ambasadora RP w Maroku (1990-1994), dyrektor Departamentu Informacji i Promocji MSZ (1994-1995), pełnomocnik Ministra Spraw Zagranicznych ds. kontaktów z diasporą żydowską (1995-1999), 2000-2004 ambasadora RP w Republice Południowej Afryki, Senegal, Gwinei i Wybrzeżu Kości Słoniowej, ambasadors ad personam.

Odnaczony Złotym Krzyżem Zasługi oraz Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski.

1969-1973 rozpracowywany Wydz. II Departamentu IV MSW w ramach operacyjnej obserwacji krypt „Amelia”, 1973-1989 przerejestrowano sprawę na SOR.

Witold Kunicki-Goldfinger

[Region Mazowsze](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)